

ЦИГАНИТЕ И ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАЦИОНАЛИЗЪМ

ФАМИЛИИТЕ FLAMENCAS

Цялостното арестуване на всички цигани в Испания било решено през 1749 г. и организирано от военния съвет и епископа на Овиедо. Заповедите били разделени на два вида: половината издадени от военните власти, другата половина от Църквата. Повече от 10 000 души - мъже, жени, деца - били заловени и за-

творени в складове на флотата. Но тази перфектно организирана операция не била последвана от никаква заповед за бъдещето на заловените хора. Циганите били преследвани, макар и неоснователно - някои семейства били добре интегрирани. През 1763 г. дошла заповед за освобождаване на всички задържани.

Управляващите все пак не се решили да изтръгнат из корен циганите от Испания, депортирайки ги в Америка. Бедственото положение на циганите нимади контрастирало с просперитетата на циганските семейства в Андалузия, наречени flamencas. Удостоени с удостоверения на „стари кастилци“, упражняващи важни

занаяти, свързани с въоръжението във Фландрия, тези семейства след 1780 г. развили свой тип аристократични общества, основани на базата на изискания начин на живот и традицията, културата flamenco, чиито единствен успех не бил обаче само cante /песента flamenco/ и веселието.

Д-р Милан Булаич

ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА НА УСТАШКИЯ ГЕНОЦИД НАД ЦИГАНИТЕ (РОМА) ПРЕЗ ВТОРАТА СВЕТОВНА ВОЙНА

Нацистко-фашистките престъпления от геноцида в Европа по време на Втората световна война са засегнали най-много циганите (ромите) в сравнение с евреите, руснаците, поляците и сърбите. Престъпниците на геноцида са избивали циганите с такова унижение и омраза при всяка отворила се възможност за това - на място, на пътя, в газовите камери, в затворите, както и са ги използвали при in vivo експериментите - отнасяйки се с тях като с животни, които могат да бъдат по-жертвувани. Престъпленията на усташкия геноцид в района на т.нар. НДХ (Независима държава Хърватско) не подминали никого - децата, жените, старците, без да оставят нито един жив свидетел. Сред малкото оцелели били завърналите се от нацистките лагери затвори. В Европа геноцидът над циганите (ромите) според някои преценки е взел около 230 000 жертви. В нацистките затворнически лагери, в които се е извършвал геноцидът дори не са били вписвани имената на циганите в някакъв регистър, даже и на онези, които са били използвани в експериментите in vivo. На Нюрнбергския процес срещу

лекарите престъпници свидетелят Герит Нейлс - холандец, интерниран в лагера затвор Накуолър - когато бил запитан от представящия обвинението А. Харди за сведения относно умъртвените лагеристи, отвърнал: „*Нямаме имената на циганите, а само техния брой. Когато умираха, ги идентифицирахме така: един циганин, трима цигани и т.н.* Харди: *Моля, идентифицирайте за съда страница по страница жертвите, които умряха в резултат на експериментите.* Нейлс: *На стр. 38 ще намерите описание на опита с тиф. Списъкът с двадесет души, участвали в него започва с група от 18 цигани, чиито имена не са записани.* Харди: *Откъде знаете, че става дума за цигани, умрели в следствие опитите с тиф?* Нейлс: *Защото в книгата единствено циганите се споменават без имена.*“ Не само имената, но и точният брой на циганите (ромите), убити по време на геноцида, никога няма да бъде установен със сигурност. Д-р Кристиан Бернадак, хроникьор на страданията на ромите по време на Втората световна война, е направил следното наблюдение: „Написването на книга в днешно време оз-

начава окончателно разрешаване на еврейския въпрос (...) Забравихме, дори и историците, за онези 230 000 цигани, изчезнали с дима на крематориумите или намерили смъртта си на кладите, издигнати от нацистите.“ В многобройните показания на някогашните интернирани в нацистките лагери затвори циганите са на практика забравени: ред тук, ред там, винаги едно и също. Бернадак продължава: „Как можем да си обясним факта, че човек, прекарал известно време в Дахау, Аушвиц, Бухенвалд може да забрави стотиците, хиляди цигани там? Това е немислимо. Обаче е факт, че в повечето рапорти, свързани с концентрационните лагери затвори няма и един ред за тях. Нито поне фраза. пълно мълчание. Забравя. Циганите: неизвестни... „1. Цинизмът на престъплението на геноцида, престъплението на престъпленията, рефлектира върху представянето на ромските жертви на геноцида на усташите от хърватски произход. 2. По този начин броят на жертвите на геноцида е бил намален в Независимата държава Хърватско за сметка на непрекъснато увеличаващия се брой фиктивни жертви хървати.“